

گفت وگو با حامد یزدی، بازیگر مشهوری برگزیده جشنواره تئاتر فجر که این شب ها با نمایش پرفروش «بی خردان» روی صحنه تئاترشهر است

تولید و اجرای تئاتررضوی نباید محدود به دهه کرامت باشد

صحنه‌ای از نمایش «بی‌خردان» اثر رضا صابری با هنرمندی حامد یزدی

بود. آن هایی که با کارهای صابری آشنا هستند، می دانند از دیالوگ های بسیار زیبا و از طرفی سخت در نمایشنامه هایش استفاده می‌کند که بازی و بیان آن ها از آدم انرژی زیادی می گیرد، ولی ثمربخش و لذت بخش است. روی ادای درست دیالوگ ها و کلمات خیلی حساس است و این خیلی به بازیگر کمک می‌کند. او یکی از بزرگ ترین نویسندگان ایران است و اهل هنر احترام زیادی برایش قائل هستند. نوشته هایش بسیار غنی و برگرفته از داستان هایی است که در تاریخ و افسانه های ایران وجود دارند. فرد باسوادی است و به نظر من به جایگاهی که حقیق است نرسیده است. یک دلیلش این است که او خیلی به مشهد عرق دارد، به وطنش و به زادگاهش. اهالی تئاتر باید واقعا قدر او را بدانند. صابری خیلی راحت می تواند در تهران کار و از امکانات بیشتری استفاده کند، ولی دوست دارد در شهر خودش خدمت کند.

شاید اگر در مشهد نبود، امثال من هیچ وقت نمی توانستیم در جشنواره فجر، آن هم در بخش بین الملل، دیده شویم و جایزه بگیریم. کار کردن در نمایش آقای صابری خودش یک جور دانشگاه است.

● **کسب جایزه بازیگری چه تأثیری در روند کار هنری شما داشته است؟**
از نظر شخصی خیلی به من انگیزه و روحیه داد و یک مسئولیت سنگین روی دوشم گذاشته شد. به هر حال وقتی شما در جشنواره فجر در بخش بین الملل جایزه بازیگری می گیرید، همه از کار شما توقع دارند و به شما نگاه می کنند. دیگر نمی توانید

در کارهای معمولی و نقش های معمولی بازی کنید. همیشه باید روی فرم باشید و در کار خوب و نقش خوب بازی کنید. بعد از این اتفاق خیلی از دوستانی که تازه وارد تئاتر شده اند از من می پرسند چه کار کنیم، چطور بازی کنیم و این مسئولیت من را سخت کرده است.

● **پاسخ شما به این جوانان چیست؟**
اولا پاسخ من به همه کسانی که می پرسند چطور وارد تئاتر شویم این است که از راه دانشگاهی و تحصیلات وارد شوید. این خیلی مهم است و در کنارش باید تجربه هم داشته باشید. از همه مهم تر اینکه شغل دیگری داشته باشید، یعنی تئاتر شغل دومتان باشد. چون از راه تئاتر و بازیگری -دست کم در مشهد- نمی شود امرامعاش کرد و زندگی را به سرانجام رساند.

● **چه می‌شود اگر شرایط آرزمانی تری ایجاد شود و بگوئیم تئاتر می‌تواند درآمدش را از خودش در بیاورد؟ آن وقت تئاتر**

«چه از نظر فرهنگی و چه از نظر مالی- چه ارزش افزوده ای برای جامعه دارد؟

در شهر خودمان سهم زیادی از آموزش را تئاتر می تواند به دوش بکشد. اگر فرهنگ سازی شود که هر خانواده ای خودش را موظف بداند ماهی یک بار با خانواده تئاتر ببیند و به گونه ای از تئاتر اجرای تئاتر داشته باشیم، تماشاگر می تواند انتخاب کند که کار کودک و نوجوان ببیند یا بزرگ سال، تراژدی یا طنز. اگر من بازیگر همیشه سر کار باشم و سالن های نمایش همیشه پر باشند و سازمان ها هم حمایت کنند، تئاتر باعث شور و ششاط و تفکر در جامعه می شود.

● **سازوکار آن به نظر شما چیست؟**

باید سازمان های مرتبط همه جانبه از تئاتر حمایت کنند تا تئاتر مانند کالاشود در سید اقتصادی خانوار قرار بگیرد. این یک اتفاق دوسر سود است، هم برای هنرمند، هم برای مردم و هم برای دستگاه های دولتی. برای مثال شهرداری می خواهد فرهنگ احترام به چراغ قرمز را ترویج کند و ما می توانیم با تئاتر به این فرهنگ سازی کمک کنیم، ولی متأسفانه سازمان ها فقط از طریق صد اوسیمای این کار را می کنند و حاضرند میلیارد ها تومان در این راه هزینه کنند، در حالی که می توانند یک صد کم آن را به یک گروه تئاتر بدهند و هر اداره ای تعدادی بلیت به خانواده های کارمندان خود بدهد، هم برای خانواده ها تفریح است و هم اینکه آن هزینه به درستی انجام می شود، یا از شکل های دیگر تئاتر به غیر از تئاتر صحنه ای می توانند در فرهنگ سازی استفاده کنند.

برای مثال یکی دوسال پیش شهرداری سر چهارراه ها تئاتر خایانی استفاده کرد که هزینه ای هم برای مردم ندارد. برای مثال مردم بداند اگر یک شب بروند آرامگاه فردوسی یا پارک ملت، تئاتر می بینند. این کار هم باعث می شود شور و نشاط بین مردم به وجود بیاید و هم اینکه مردم می دانند بدون پرداخت هیچ هزینه ای می توانند چیزی یاد بگیرند یا حداقل چند دقیقه سرشان گرم شود و لیخندی روی لب هایشان بیاید، حتی ممکن است ترغیب شوند تئاتر صحنه ای ببیند و این گونه به رونق تئاتر صحنه ای هم کمک شده می کنند.

از طرفی این کارها باید مستمر باشند و همچنین محدود به شهرداری نباشند. سازمان های دیگر هم باید پای کار بیایند. تئاتر همیشه باید در شهر جاری و ساری باشد. برای فرهنگ سازی همچنین می توان از تئاتر خایانی استفاده کرد که هزینه ای هم برای مردم ندارد. برای مثال مردم بداند اگر یک شب بروند آرامگاه فردوسی یا پارک ملت، تئاتر می بینند. این کار هم باعث می شود شور و نشاط بین مردم به وجود بیاید و هم اینکه مردم می دانند بدون پرداخت هیچ هزینه ای می توانند چیزی یاد بگیرند یا حداقل چند دقیقه سرشان گرم شود و لیخندی روی لب هایشان بیاید، حتی ممکن است ترغیب شوند تئاتر صحنه ای ببیند و این گونه به رونق تئاتر صحنه ای هم کمک شده

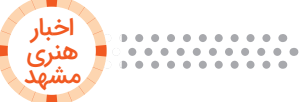
به آستان قدس برده و درخواست غذا کرده بودند. بعدها نامه ای از دادگاه برای من ارسال شد که شما جعل سند کرده اید. خوشبختانه تاریخ آن دعوتنامه ها گذشته بود و شانس آوردیم قاضی دادگاه گفته بود که اگر تهیه کننده یا کارگردان فیلم جاعل سند بودند، دعوتنامه تاریخ گذشته را جعل نمی کردند.

این تهیه کننده معتقد است تا زمانی که آشتی و دوستی بین نهاد های مذهبی و هنرمندان رخ ندهد، چرخه اقتصادی سینمای کشور تسهیل نخواهد شد. کارگردان فیلم «دعوتنامه» در پاسخ به این سؤال که دلیل استفاده نکردن از بازیگران سرشناس در این اثر چیست،

گفت: در بسیاری از موارد دستمزدهایی که بازیگران سرشناس طلب می کنند، زیاد با چرخه اقتصادی سینما جور در نمی آید، مخصوصا قصه هایی که تجاری نیستند، بیشتر با این موضوع مشکل دارند. از آن گذشته بازیگران مطرح چندین قرارداد با کارهای دیگر دارند و برای همکاری با آنان باید مدتی صبر کرد.

وی در پایان ابراز کرد: من مدعی شاهکار بودن فیلم خود نیستم، اما با توجه به شرایط فیلم سازی در کشورمان، اگر تهیه کننده یا کارگردانی بالاتر از حد معمول کار کند، از او قدرانی خواهم کرد، زیرا سختی های کار -از گرفتن مجوز تا انتخاب بازیگر-

روی صحنه تئاترشهر است

صحنه تبریز در تسخیر تئاتر مشهد

شانزدهمین جشنواره ملی تئاتر رضوی با معرفی برگزیدگان جشنواره به کار خود پایان داد. به گزارش شهرآرا، شانزدهمین جشنواره ملی تئاتر رضوی که از اول خردادماه در تبریز آغاز شده بود، با معرفی برگزیدگان جشنواره به کار خود پایان داد. در این رویداد، دو نمایش «آهوان» به کارگردانی محمد جهانپا و «ترمز اضطراری» به کارگردانی بهاره فاضلی راد از مشهد در این جشنواره حضور داشتند که توانستند در بخش های مختلف، رتبه های برتر این جشنواره را به خود اختصاص دهند و نمایش «ترمز اضطراری» به کارگردانی «بهاره فاضلی راد» از مشهد به عنوان اثر برگزیده این دوره از جشنواره به دبیرخانه جشنواره بین المللی تئاتر فجر معرفی شد. حسام انوشیروانی، آناهیتا موسوی و و طراحی صحنه عنوان برگزیده را از آن خود کردند. زینب مشعل دار، بازیگر نمایش «ترمز اضطراری» در بخش بازیگری زن رتبه دوم و محمد تقی نژاد بازیگر نمایش «آهوان» رتبه سوم را به دست آوردند. همچنین در بخش کارگردانی، بهاره فاضلی راد کارگردان نمایش «ترمز اضطراری» رتبه اول و محمد جهانپا کارگردان نمایش «آهوان» رتبه سوم را کسب کردند. در بخش نمایشنامه نویسی، مهدی سیم ریز نویسنده نمایشنامه «آهوان» رتبه سوم و شادی غفوریان نویسنده نمایشنامه «ترمز اضطراری» رتبه دوم را به دست آوردند. نمایش های «ترمز اضطراری» از مشهد به عنوان اثر برگزیده این دوره از جشنواره به دبیرخانه چهل و دومین جشنواره بین المللی تئاتر فجر معرفی شد.

«دفتر هنرهای نمایشی و تئاتر رضوی» راه اندازی می شود

مدیرعامل بنیاد بین المللی فرهنگی و هنری امام رضا(ع) از راه اندازی دفتر هنرهای نمایشی و تئاتر رضوی به منظور استعدادیابی هنرمندان جوان در حوزه تئاتر رضوی و همچنین حمایت از آثار فاخر این حوزه خبر داد. به گزارش ایسنا، مرتضی سعیدی زاده، مدیر عامل بنیاد بین المللی فرهنگی و هنری امام رضا(ع)، در مراسم اختتامیه شانزدهمین جشنواره ملی تئاتر رضوی گفت: جشنواره ملی رضوی که در رشته ها و بخش های گوناگونی برگزار می شود بیست سال عمر دارد و توانسته است با رویکرد عدالت فرهنگی در سراسر کشور برگزار شود و در قامت یک جشنواره حرفه ای اجرایی شود.

وی افزود: امسال رویدادهای بسیاری را در جشنواره تجربه کردیم و برای آن برنامه ریزی های تازه ای داشتیم. یکی از این برنامه ها راه اندازی دفتر هنرهای نمایشی و تئاتر رضوی است که از ابتدای تیرماه آغاز می شود و با رویکرد استعدادیابی هنرمندان جوان در حوزه تئاتر رضوی و همچنین حمایت از آثار فاخر این حوزه کار خود را آغاز می کند. سعیدی زاده خاطرنشان کرد: یکی دیگر از اهداف راه اندازی این دفتر، برگزاری جشنواره تئاتر رضوی با هدف تولید آثار در یک جریان رقابتی است تا آثاری درخور و در راستای بساداشت فرهنگ رضوی اجرا شود.

وی افزود: تولیدات در بستر رسانه های کشور با ارائه آثار تولیدی تله تئاتر و مناسب پخش تلویزیونی و فضای مجازی یکی دیگر از اهداف ما خواهد بود. همچنین اجرای آثار تولیدی جشنواره تئاتر رضوی در همه روزهای سال از دیگر اهداف بلندمدت ما خواهد بود. سعیدی زاده تأکید کرد: جریان جشنواره، جریان بابرکتی است و در صورتی که به تولید بینجامد و به مصرف سبد فرهنگی جامعه برسد، موفق خواهد بود. این موضوع به همکاری هنرمندان تئاتر کشور نیاز دارد.

ساخت مستند «بخشی» توسط کارگردان خراسانی

نویسنده و کارگردان تئاتر این روزها به سراغ ساخت مستند موسیقایی «بخشی» و یک فیلم سینمایی با عنوان «مرگ بومی» رفته است. به گزارش مهر، علی عابدی، نویسنده و کارگردان تئاتر، درباره جدیدترین فعالیت های خود گفت: مستند موسیقایی «بخشی» درباره یکی از بخشی های استان خراسان است. همچنین قصد دارم یک فیلم سینمایی کم هزینه هم با عنوان «مرگ بومی» که موضوعی اجتماعی دارد در استان خراسان بسازم که همه بازیگرانش بچه های تئاتر هستند.

وی درباره چرایی رفتن به سراغ ساخت فیلم به جای اجرای تئاتر، تأکید کرد: فعلا برای تولید تئاتر شرایط مناسبی نمی بینم و تصویر و سینما فضای شخصی تری دارد و راحت تر در این عرصه کار می کنم.